

Tjene en ødelagt verden

TEKST: Jesaja 58: 5-10

La meg begynne med en historie, og mens jeg leser den, spør deg selv: "Hvem er jeg i denne historien?"

En mannsgruppe satt sammen og pratet om sport, lønn, familie, litt sladder osv. En mann sa dette: "Til syvende og sist, så er vi alle egoister. Vi bryr oss kun om oss selv, og gir blaffen i alle andre."

En annen i gruppa svarte stillferdig: "Jeg vet ikke om jeg er helt enig i det. Og jeg skal fortelle hvorfor: For noen dager siden var jeg innom kiosken, der jeg hver dag kjøper avisa. Jeg har kjent kioskeieren i årevis, men den dagen hadde han tårer i øynene. Jeg spurte ham hvorfor."

Kioskeieren sa: Ser du den bussstoppen over gata? Det er en kvinne som har kommet der hver eneste dag på denne tida. Hun sitter der i ca en time og strikker mens hun venter. Busser kommer og går, men hun går aldri på bussen, og ingen kommer av for å treffe henne. En dag tok jeg med en kopp kaffe og gikk over til henne for å prate litt.

Hennes eneste sønn bort langt vekke. Sist hun så ham var for to år siden, da han gikk på bussen akkurat her. Han er nå gift, men hun har aldri sett hennes svigerdatter, eller babyen deres. Denne kvinnen sa til meg: Det hjelper å komme hit og vente. Jeg ber for dem, mens jeg strikker klær til babyen. Jeg ser dem for meg i deres bitte lille leilighet, mens de sparer penger for å kunne besøke meg. Jeg gleder meg enormt til de kommer på besøk."

Mannen i mannsgruppa fortsatte: "Kioskeieren tok et dypt åndedrag, og fortalte meg at han nettopp hadde sett ut av vinduet, og der så han sønnen med sin lille familie gå av bussen. Da kvinnen omfavnet sønnen sin, hadde hun et uttrykk som er det nærmeste ren lykke jeg noensinne har sett. Jeg kommer aldri til å glemme det!"

Da jeg kom tilbake til kiosken neste dag, sa jeg før han fikk sagt noe til meg, "Det var du som sendte penger til sønnen, slik at han fikk råd til billett, ikke sant?" Han så på meg med øyne fullt av kjærlighet og smil og svarte: "Ja, jeg sendte pengene."

Mannen i mannsgruppa sa til de andre mennene: "Jeg kommer aldri til å glemme uttrykket i ansiktet hans!"

Hvem er du i denne historien? Hvem representerer ditt liv? Er du som den ene mannen i gruppa som sa at til syvende og sist er vi alle egoister? Lever du som en som bare bryr seg om dine egne ting? Slike personer er som en tegning uten farger. Livet handler bare om å klare seg, men det er ikke mye liv i en slik måte å leve på.

Eller er du mannen som erfarte gleden til kioskeieren, og som var rørt og beveget av en varm historie, men det var ikke hans eget liv? Han forteller kun en historie videre til andre. Han er som en tegning med farger, og som har liv og empati. Men han har selv ikke gjort noen forandring i en annens liv.

Eller er du kioskeieren? Legg merke til forskjellen i livserfaringen: Mannen som fortalte historien, ble rørt av den, men kioskeieren som hadde gjort en forskjell i denne kvinnens liv, han er som en tegning som blir LEVENDE, og som gjør en forskjell! Er det du dette handler om?

Hvem ønsker du å være? Vil du leve og erfare livet mer enn en todimensjonell tegnefigur uten farger? Ønsker du å erfare livet og vitaliteten i Gud? Ønsker du å være tegningen med farger i?

Eller ønsker du å være som mannen som erfarte gleden og fargene til Gud i hans liv, og som derfor ga gleden og fargene videre til andre mennesker, og gjorde en forskjell?

Er det ham du ønsker å være? Ønsker du å erfare håp, mening og mål i ditt liv? Det du kjenner når du kan røre ved andres liv, og forandre det? Da vil jeg invitere deg til å komme deg opp av sofaen, og slutte å se livet ditt passere på en tv-skjerm.

Involver deg i andres liv, og gjør en positiv forskjell. Det skal ikke så mye til å gjøre en stor forskjell i en asylsøkers liv, Det handler om vennskap, hjelpe med praktiske ting, invitere hjem til kaffe eller middag en ettermiddag. Det handler om å være flyktningevenn, det handler rett og slett om å involvere seg i andre menneskers liv som sliter.

En av vår tids store tragedier, er materialisme som isolerer oss fra hverandre. Det har hindret oss fra å oppdage og erfare meningen og det som virkelig betyr noe i våre liv.

Mange kan ikke svare på følgende spørsmål: ”Hvilken forskjell har du gjort i en annens liv?” Er det det vi ønsker?

Når det er valg, får vi ofte høre at “din stemme er viktig, du kan gjøre en forskjell”

Enda viktigere er at du kan si til deg selv: ”Jeg ønsker at mitt liv skal gjøre en forskjell:”

Ditt liv er mer enn en valgstemme. Se Guds visjon for ditt liv i dagens tekst:

Jes.58, 6-10:

Nei, slik er fasten som jeg vil ha: at du løslater dem som med urett er lenket, sprenger båndene i åket og setter de undertrykte fri, ja, bryter hvert åk i stykker, at du deler ditt brød med dem som sulter, og lar hjemløse stakkarer komme i hus, at du sørger for klær når du ser en naken, og ikke svikter dine egne.

Da skal ditt lys bryte fram som når dagen gryr, dine sår skal snart leges og gro.

Din rettferd skal gå foran deg og Herrens herlighet følge etter deg.

Da skal Herren svare når du kaller på ham, når du roper om hjelp, skal han si:

«Her er jeg!»

Når du tar bort hvert tyngende åk, når du holder opp med å peke fingrer og tale ondskapsfullt om andre,

når du deler ditt brød med den som sulter, og metter den som lider nød, da skal lyset renne for deg i mørket, og natten skal bli som høylys dag.

Dette er Guds håp og ønske for oss. Guds visjon for hans folk har alltid vært, og vil alltid være å tjene en ødelagt verden. I denne teksten er det to ting vi trenger å gjøre for å tjene en ødelagt verden. Det første er at vi er rotfestet i Gud. Det blir vi bl.a gjennom ekte faste.

Men når fasten mister hjertet og sjelen, og rotfestet i Gud, blir det kun en ytre ting Gud misliker. Da blir fasten kun et tomt rituale. Det er derfor Gud kritiserer israels folk, gjennom profeten Jesaja. De hadde glemt hva fasten egentlig handler om.

Faste er en praktisk sak, Den frigjør oss, gir oss mer tid til nå ha tid sammen med Gud. Da den jødiske folket var nær Gud, og brukte tid sammen med Ham, utviklet de et nært forhold til Gud. Guds kraft og ånd, nærvær og ord talte til deres hjerter og tanke, og rørte ved deres liv slik at de kunne gjøre en forskjell.

Faste er en symbolsk sak. Hvorfor valgte Gud mat? For det er en god måte å si at det er mer viktige ting i livet enn våre ting, viktigere ting enn god mat, eller nyte her og nå livet som vi erfarer. Det er en ting som er viktigere, og det er Gud! Vi trenger Gud mer enn fysiske ting. Israel glemte det, og satte brødet høyere enn Gud. Kritiserer vi israelittene for det, kaster de fleste av oss stein i glasshus så det singler!

Men Jesus viste tydelig hva som var hans høyeste prioritet. ”Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som kommer fra Gud” Isrealittene hadde glemt det, og ble kritisert av Jesaja. Fasten ble kun et tomt rituale.

Er dette en beskrivelse som passer oss? Hvordan lever jeg som kristen? Hvordan lever menigheten ut sitt fellesskap, til Gud og ut mot verden?

Er jeg her kun for å vise andre at jeg er en god kristen som går i kirken hver søndag? Har gudstjeneste kun blitt et tomt rituale? Da er vi som en todimensjonal tegning uten farger. Da rammes vi av samme kritikk som isrealittene. Viktige, men vanskelige spørsmål vi hele tiden må tenke gjennom.

Da må vi komme ut av det grå, og komme inn i Guds farger. Når Gud får liv til å komme inn i et menneskets liv, og får styrke hjertet og sjelen, tanken og ånd, vil det mennesket oppleve en ny og større dimensjon i sitt liv. Han vil kjenne at hans liv gjør en forskjell i andre menneskers liv!

Er du en av de som virkelig lever i Guds farger? Det er fascinerende at Gud beskrives som lys. Alle som er gode i fysikk, vet at i lysets spekter, finnes alle farger som har kommet sammen. Guds største ønske er at vi skal bli fylt av disse fargene, at vi skal bli fylt av dette livet, og at det lyset skal lyse for andre!

Er ditt liv slik? Har du gitt ditt liv og hjerte til Gud? Det er her det starter, dersom du ønsker å tjene en ødelagt verden. Det starter her, men stopper ikke her. Når vi har et fellesskap oppover til Gud, når vi har latt Gud fylle våre liv med kraft og kjærlighet, vil det helt naturlig påvirke våre forhold utover til verden. De ti bud er grunnlagt på de tre første, som handler om vårt forhold til Gud. De sju siste handler om vårt forhold til verden. De handler om å elske våre neste.

Hva ønsker Gud av oss? Dersom vi har denne kjærligheten og dette fellesskapet med Gud, vil det være en naturlig del av vårt liv.

Gud sier at vår faste (som her egentlig handler om hele vårt liv) skal motivere oss, og styrke oss til å løslate dem som er urettferdig i lenker (flyktninger), sette de undertrykte fri (flyktninger), dele brød med dem som sulter (flyktninger) la hjemløse komme i hus (flyktninger) sørge for klær for den som er naken (flyktninger) osv.

(Dette gjelder selvfølgelig ikke bare flyktninger, men det er ikke mange som fyller alle disse kriteriene som listes opp, mer enn flyktningene)

Hva menes det med ”når du holder opp med å peke fingrer, og tale ondskapsfullt om andre” i vers 9? I konteksten av flyktninger og fattige, handler det om ikke å dømme/fordømme disse. ”Hvorfor kommer de til Norge? De vil bare snylte på vårt samfunn. De er en fare for vår norske kultur, de vil oversvømme oss og gjøre nordmenn til en minoritet.”

Gud fordømmer slike ytringer! “Når du gir mat til de fattige, når du gir klær til de nakne, ikke pek på dem med moralfingeren!”

Vi skal møte flyktningene som likeverdige mennesker. Vi skal møte dem som de menneskene de er i seg selv, ikke sette de i en flyktnigebås av stakkarslige mennesker!

Hva gjør du med ditt liv for å leve i Guds visjon? Hvordan gjør du en forskjell? Hvordan du kan gjøre en forskjell er tydelig beskrevet i Matteus 25, 34-36: **Så skal kongen si til dem på sin høyre side: 'Kom hit, dere som er velsignet av min Far, og ta i arv det rike som er gjort i stand for dere fra verdens grunnvoll ble lagt. For jeg var sulten, og dere ga meg mat; jeg var tørst, og dere ga meg drikke; jeg var fremmed, og dere tok imot meg; jeg var naken, og dere kledde meg; jeg var syk, og dere så til meg; jeg var i fengsel, og dere besøkte meg.'**

Hvordan kan vi røre ved andres liv? Jesus er tydelig. Gud ønsker oss oss å møte mennesker med behov, og å hjelpe med disse behovene!

Bare Gud kan til syvende og sist fylle alle våre grunnleggende behov, ingen kan helbrede ødelagte liv slik Gud kan. Dersom Gud har møtt dine behov, ønsker han at du skal gå ut og gjøre det samme med dine medmennesker.

Mange spør seg selv, men har ikke svar: “Hva er Guds plan for mitt liv? Hvorfor er jeg her?”

Svaret er dette: Gud ønsker at du skal røre ved andres liv, gjøre en forskjell. Det vil ta deg ut av det todimensjonale livet som bare handler om deg selv, og det vil fylle deg med farger og liv.

En av de konkrete utfordringene for oss som bor i Norge, er å bli kjent med flyktninger, asylsøkere. Dette er mennesker som har erfart det meste Jesus sier i Matteus 25.

De har vært sultne, de har vært i fengsel, de har tørstet, og ikke minst: **DE ER FREMMEDE I NORGE!** Jesus sier: **JEG** var fremmed. Det er ingen tvil om at Jesus mener at når vi tar imot de fremmede (flyktnigner/asylsøkere), er det til syvende og sist. Jesus **SELV** vi tar imot.

Gjør noe i dag som vil bringe glede i en annens liv. Gjør noe som gir trøst i det triste. Gjør noe i dag som i morgen vil vise at det var meningsfullt. Hjelp noen å komme gjennom sorgen, eller å kunne leve med sorgen. Det er bare gjennom godhet, omsorg og å gi av seg selv, vi erfarer den rene form for lykke. Det er der vi finner Jesus.